

Advent 2. vasárnapja 2011.

Bevezetés

Uram, mentsd meg a Karácsonyt, mert nekünk már nincs hozzá erőnk! – sóhajt fel a ma hívője. És valóban, ha körülnézünk, a vásárlási lázban élnek az emberek.

Pedig Advent ideje készülődés a találkozásra. Hogy szent legyen ez a készülődés, a hozzánk érkező s nekünk, a feléje sietők útjából, minden akadályt el kell távolítani, hogy létrejöhessen a Vele való szent és örömteli találkozás. Tisztítsuk meg hát szívünket, távolítsuk el az akadályokat, hogy egyenes úton érkezhessen hozzánk Megváltónk.

Kirie litánia

Jézus Krisztus, Akinek eljövetelére vártak az ősatyák: Uram, irgalmazz!

Jézus Krisztus, Akinek eljövetelét a próféták hirdették: Krisztus, kegyelmezz!

Jézus Krisztus, Akire a választott nép oly soká, s türelemmel várt: Uram, irgalmazz!

Evangélium után

Gyakran hangoztatják napjainkban, hogy a gazdasági válságból való kijutásnak, a piacgazdálkodás megteremtésének, az ország elmaradottabb részeinek a gazdasági vérkeringésbe való felzárkóztatásának elengedhetetlen feltétele a korszerű úthálózat kiépítése.

Útépítési problémával vallásos életünkben is találkozunk. Ki tagadhatná, hogy jelenlegi világunkban hiányoznak teljesen, vagy tönkre-

mentek azok az utak, amelyek biztosítanák az embernek Istennel való összeköttetését. Számos olyan keresztényellenes szerveződést, s mozgalmat ismerünk, amelyek a kezükben lévő médiumok által azt sulykolják az emberek tudatába, hogy kereszténység utáni korban élünk és nem azt, hogy egy legtökéletesebbnek hirdetett, hosszú időre berendezkedett társadalmi rendszer, az ateista kommunizmus utáni korban! Mégpedig az embertelen vad kapitalizmus korában. Az Úr útjának építése helyett, ma a pénz világhuralmának az útját készítik.

Amit, évtizedekkel ezelőtt, Dürrenmatt: "Fizikusok" című drámája, víziószerűen, mint jövőt vetített elénk, **kevesek világhuralmát**, mindenki felett, akkor rémálomnak tűnt. És megértem azt, hogy ma teljes gőzerővel folyik ennek megvalósítása. És megtévesztő okokkal, leminősítéssel gyűrnek maguk alá népeket. Lassan magát Európát.

A közömbösség nemzetközi méretű felkeltésével, a magánérdekek országos méretű hangoztatásával, az értékek relativizálásával készítik elő az irányítható tömeget. Ebben a közegben nem kívánatosak a keresztények, főleg nem nagy tömegben, mert az elkötelezett keresztények, esetleg felébresztik mások lelkiismeretét is.

Ennek érdekében mindent elkövetnek. Ellenségeskedést, gyűlöletet szítva, szétrombolják a népeket összetartó kohéziós erőket: Elavult életformának tekintik a házasságot. Szétrombolják a családot, vallási közösségeket.

Mi keresztények is, készítjük ajándékainkat, készítjük a karácsonyfát, benne vagyunk az ünnepi vásárlás lázában. De vajon milyen komolyan foglalkozunk az Isten útjának az elkészítésével?

Ezért is időszerű Keresztelő Szent János figyelmeztetése, amelyvel útépitésre biztatja egykori és mai hallgatóit. Az embert Istennel összekötő út építése mindennél fontosabb az ember életében!

Sajnos, amíg mi a diktatúra éveit nyögtük, sajnálatos változások mentek végbe az európai emberek értékrendjében. A technika fontosabb lett az erkölcsnél, a gépek az embernél, az anyagi javak a szellemieknél. Az EU-ba való belépés óta ez a változás megy végbe hazánkban is. Ez azonban zsákutcába vezet az emberiséget. Látjuk, hogy a kultúra bölcsője, s megteremtője, Európa, mint válik életképtelenné. Mi tehát a teendő?

Vajon mit tesz a gépkocsi-vezető, ha zsákutcába fordul? Gyorsan megáll, és fordít egyet a kormánykeréken. Valami ehhez hasonló feladatra biztatta Keresztelő Szent János is a hallgatóit. Ezt teszi Egyházunk is, amelyet Isten szeretete azzal bízott meg, hogy az emberiség üdvösségén munkálkodjék.

Ám nemcsak az Egyház, hanem minden józanul gondolkodó ember fölismeri a jelenlegi állapot tarthatatlanságát. A neves természet-tudós: Albert Einstein már évtizedekkel ezelőtt ezt írta: „Ha az emberiség életben akar maradni, meg kell változtatni gondolkodását, és életének útirányát”.

Ezt a figyelmeztetést sajnos figyelmen kívül hagyják a hamis útjelzőket állítók. Egymás után állítják fel azokat azok, akiknek kezükben vannak a tudatformáló eszközök. Szinte észrevétlenül lábunk alá futnak a rossz utak.

Ebben az egyensúlyát veszített világban szól hozzánk Keresztelő Szent János, hogy életünk útirányának megváltoztatására bírjon. Igen érdekes körülménye tevékenységének, hogy hallgatóit a pusztába hívja. Nem Jeruzsálemben, nem a bűnös városokban prédikál, hanem a pusztában. Vajon miért teszi ezt?

Azért, mert a városokban nemcsak a levegő, de az emberi élet is szennyezett. Gondoljunk csak fővárosunk lakosságának szennyes erkölcsi, szellemi és lelki életére!

És azért is prédikál a pusztában, mert a puszták a csend birodalma. Mint ilyen alkalmas arra, hogy magunkba szálljunk és meghalljuk a csend közegében megszólaló Isten szavát. Szent Ambrus egyháztanító írja: **„Az ördög szereti a lármát, Isten szereti a csendet”**. Csendben születnek a nagy művek, a nagy gondolatok. Csendben növekszik az élet az édesanyák méhében. Csendben bontják ki az erdők a lombok tengerét, a virágok illatozó szép szirmikat.

Teremtsünk hát mi is csendet minél többször ebben az adventi időben, hogy Isten igéjének hallgatása megismertesse velünk az igazság útját, amelyen haladhatunk az Isten felé, hogy szent és örömteli legyen a vele való karácsonyi találkozásunk.

Amen

F. F.